Dosarul nr. 5r-2529/2025
4-25066115-12-5r-13052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 iulie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecător Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
În lipsa:
Petiționarului Victor Roșca
Victimei Shcherbyna Ivan
Agentului constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP Vasile Comerzan
(în privința căruia s-au întreprins măsuri necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, la sediul instanței, contestația înaintată de petiționarul **Roșca Victor, data nașterii ***** IDNP ***** domiciliat în******* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria și nr. MAI06 506138 din 12.04.2025, adoptat de către agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Comerzan Vasile, în baza art. 242 alin. (1) și 243 alin.(1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

La 12.04.2025, agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Comerzan Vasile, a emis deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 506138, prin care Roșca Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (1) și art. 243 alin. (1) din Codul contravențional, cu aplicarea art. 44 Cod contravențional a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 50 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 2500 lei, pe faptul că la data de

*07.04.2025 ora 17:30, în mun. Chișinău str-la Teatrului 2/2 conducând mijlocul de transport de model***** cu numărul de înmatriculare ********** a accidentat automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, după asta a părăsit locul faptei.*

La 17.04.2025, cu nr. de intrare „4012”, petiționarul Roșca Victor a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În motivarea contestației a indicat că, *la data de 12.04.2025 orele 13.20 , de către agentul constatator Comerzan Vasile, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pe numele acestuia, în care a fost indicat că la data de 07.04.2025, ora 17.30, în mun. Chișinău str-la Teatrului 2/2 a comis următoarea faptă contravențională: dânsul aflîndu-se la volanul mijlocului de transport de model *****,accidentat alt mijloc de transport de model ***** după care a părăsit locul faptei. În asemenea circumstanţe, agentul constatator a pretins încălcarea pct. 45(1), pct. 12 lib. B) şi g RCR, acțiunile acestuia fiind încadrate în prevederile art. 242 al.(l) şi 243 al.(l) Cod Contravențional.*

Prin decizia aceluiaşi agent constatator, din aceiaşi zi, a fost sancționat cu o pedeapsă sub formă de amendă - pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 (1) CC- 24 u.c., iar pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 243 (1) Cod Contravențional- 50 u.c.. In baza prevederilor art. 44 Cod Contravențional a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 50 u.c. echivalentul a 2500 lei.

Atît cu procesul-verbal întocmit, cât şi cu decizia emisă în privința sa nu este de acord, motiv pentru care înaintează prezenta contestație prin care solicită anularea acestora ca fiind ilegale, contrare normelor legislative şi materiale, cu încetarea procesului contravențional.

În şedinţă de judecată, *petiţionarul Roșca Victor,*în ședință de judecată fiind legal citat nu s-a prezentat, prin urmare potrivit art. 455 alin. (3) din Codul contravențional a fost dispusă examinarea în lipsa acestuia.

Victima Shcherbyna Ivan, în ședință de judecată fiind legal citat nu s-a prezentat, prin urmare potrivit art. 455 alin. (3) din Codul contravențional a fost dispusă examinarea în lipsa acestuia.

Agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Comerzan Vasile, în ședință de judecată fiind legal citat nu s-a prezentat, prin urmare potrivit art. 455 alin. (2) din Codul contravențional a fost dispusă examinarea în lipsa acestuia.

În subsidiar, instanța de judecată reține că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a petiționarului, făptuitorului și a victimei, care în pofida înştiinţării legale, a refuzat tacit să se prezinte în şedinţă de judecată, pentru a-şi susţine argumentele, concomitent având posibilitatea de a se interesa de cauza contravenţională pendinte, inclusiv prin accesarea agendei

şedinţelor de judecată fixate pe portalul oficial al instanţei www.jc.instante.justice.md.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar părțile au opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoaşterii şi înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Analizând contestaţia, materialele relevante ale cauzei şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa şi coroborând menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 506138 din 12.04.2025 a fost depusă de către petiționar la 17.04.2025, fiind înregistrată cu nr. „4012”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi

obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 506138 din 12.04.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul

producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa făptuitorului/petiționarului Roșca Victor, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificată privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare, fapt confirmat prin semnătura acesteia.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă în acelaşi timp instanţa constată că a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale, ceia ce contravine sancțiunii prevăzute de art.242 alin.(1) Cod **contravențional, care prevede sancțiunea cu amendă de la 18 la 24 unități convenționale, *cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.***

În acest context, în decizia de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție agentul constatator a omis să indice complet sancțiunea aplicată în ce prevede și punctele de penalizare.

Din acest considerent, instanţa conchide că petiționarul a fost privat de dreptul de a-i fi aplicată o pedeapsă previzibilă şi conformă legii.

Or, conform art. 443 alin. (9) din Codul contravenţional, partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare, iar conform alin. (11) al aceluiaşi articol, în cazul deciziei de sancţionare, partea rezolutivă a procesului-verbal va cuprinde şi date privind informarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional despre dreptul de a plăti jumătate din amendă dacă amenda este plătită în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Totodată, reieşind din jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se explică că în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricţia în cauză a privat inculpatul de un proces echitabil [*John Murray împotriva Regatului Unit (MC)*, par. 63; *Brennan împotriva Regatului Unit*, par. 45].

Respectiv, în opinia instanţei, agentul constatator a eșuat lamentabil în stabilirea soluției asupra cauzei, care la caz este cu stabilirea vinovăției persoanei privind săvârșirea contravenției imputate şi cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale cu amendă, a cărei cuantum de 24 unități convenționale , pe cînd

sancțiunea prezentului articol 242 alin.(1) prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 18-24 unități convenționale, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare şi în acest mod nu a respectat corect condiţia certă prevăzută la art. 443, alin. (9) şi (11) din Codul contravenţional, aplicând în mod arbitrar şi respectiv în lipsa criteriilor de previzibilitate stabilite de Constituţie, o sancţiune arbitrară petiţionarului contrar normelor imperative enunţate *supra*, care constituie în esenţă o încălcare esenţială a drepturilor acuzatului în materie penală.

La caz, instanţa statuează de altfel că sancţiunea normei prevăzute la art. 242 alin. (1) din Codul contravenţional stipulează la momentul comiterii faptei o pedeapsă cu amendă de la ***18 la 24 de unităţi convenţionale, cu aplicarea a 5 punte de penalizare*** astfel agentul constatator având posibilitatea şi marja legală de individualizare a sancţiunii la caz, încât să poate fi clară făptuitorului şi previzibilă, iar prin urmare să fie pasibilă de a fi executată în mod real.

În argumentare, instanţa mai notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este* ***o măsură de constrângere statală*** *şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie.*

Astfel, instanța, analizând procesul verbal cu privire la contravenţie, a stabilit cu certitudine că a fost încheiat în prezența petiționarului Roșca Vuictor, însă cu nerespectarea condiţiilor impuse de lege privind sancţionarea echitabilă a petiționarului şi care nu mai poate fi reparată în şedinţă de judecată, or instanţa nu mai poate interveni în modificarea deciziei agentului constatator decât prin anularea acesteia şi a procesului verbal cu privire la contravenţie, iar conform alin. (9) şi (10) din art. 443 al Codului contravenţional se stabileşte că partea rezolutivă a procesului verbal cuprinde decizia agentului constatator *de sancţionare*, indicându-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată, iar dacă norma contravenţională prevede aplicarea punctelor de penalizare sau dacă contravenţia imputată prevede acumularea a 15 puncte de penalizare, partea rezolutivă a procesului-verbal va conţine şi menţiunea respectivă.

În argumentare, instanţa mai conchide că în pofida faptului că prin aplicarea pedepsei se identifică o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită, scopul sancţiunii nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca un *„preţ”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, iar limitele acesteia nu poate fi stabilit arbitrar de acuzator sau incert, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei.

În concordanţă cu cele expuse, instanţa precizează că *o* ***pedeapsă penală*** *aplicabilă este intrisecă* ***“acuzaţiei în materie penală”***, prevăzută la art. 6 din Convenţie, constituind unul din cele 3 criterii de bază, după cum rezidă în

hotărârea *Engel şi alţii împotriva Ţărilor de Jos*, par. 82-83 şi acest criteriu ***este determinat şi cu referire la pedeapsa maximă posibilă*** prevăzută de legislaţia aplicabilă (*Campbell şi Fell împotriva Regatului Unit*, par. 72; *Demicoli împotriva Maltei*, par. 34), ce denotă un argument suplimentar că erorile admise de un agent al statului la etapa aplicării unei sancţiuni, fac obiectul nemijlocit al art. 6 din Convenţie.

În subsidiar, instanţa mai subliniază că art. 6 § 1 din Convenţie se aplică de la un capăt la altul al procedurii în vederea stabilirii temeiniciei oricărei *„acuzaţii în materie penală”*, inclusiv ***în faza de individualizare a pedepsei*** *(Phillips împotriva Regatului Unit*, par. 39).

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată* ***nu depășește limitele stabilite*** *de dispoziția respectivă* [*Coëme şi alţii împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

Concomitent, dincolo de legăturile evidente cu latura penală a art. 6 § 1 și cu noțiunea de *„acuzație în materie penală“* (*Bowler International Unit*, par. 66-67), descrierea *„pedepsei”* în sensul art. 7 din Convenție este, de asemenea, relevantă pentru a determina aplicabilitatea inclusiv a principiului *non bis in idem*, consacrat la art. 4 din Protocolul nr. 7 [*Sergueï Zolotoukhine împotriva Rusiei* (MC), par. 52-57, în ce privește noțiunea de procedură penală], având în vedere că o sancţionare peste limitele admisibile poate echivala şi cu o dublă sancţionare pentru aceleaşi fapte.

Or, în opinia Curţii, noțiunea de pedeapsă nu poate avea accepții diferite conform dispozițiilor Convenției (*Göktan împotriva Franţei*, par. 48; *Zaicevs împotriva Letoniei*, par. 53, în ceea ce privește raporturile dintre latura penală a art. 6 § 1 din Convenție și noțiunea de *„infracțiune“* prevăzută la art. 2 din Protocolul nr. 7).

Aşadar, la adoptarea deciziei de sancţionare în procesul verbal cu privire la contravenţie, expuse *supra*, prin acţiunile agentului constatator, a fost aplicată legea contravenţională în mod extensiv.

Pe cale de consecinţă, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că ***alte încălcări ale art.443*** sau *ale* ***altor norme imperative*** din prezentul cod, pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie, doar *în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Subsecevent, cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din Cod, consacră că *nu pot fi admise ca probe* informaţiile acumulate *prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei*, inclusiv *dreptul la apărare*, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 443 din acelaşi cod, *procesul verbal cu privire la contravenţie* reprezintă un mijloc de probă, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt, în partea rezolutivă a căruia a fost inclusă o decizie de sancţionare imprevizibilă şi incertă, iar prin urmare una arbitrară şi ilegală.

Prin urmare, instanţa constată că agentul constatator a încălcat condiţiile imperative expuse la art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, expuse *supra*, adoptând o soluţie ilegală şi neechitabilă, contrară prevederilor imperative ale art. 34 şi 384 din Codul contravenţional, coroborate cu art. 443 alin. (9) şi (11) din acelaşi cod, iar având în vedere cele menţionte, în contextul cărora petiţionarul nu mai poate formula alte apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 445 din Codul contravențional, care sunt norme inclusiv cu referire la pedeapsă, procedurale şi esențiale în prezentul caz, din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către petiţionar sau a probelor prezentate în argumentarea acuzării şi/sau a apărării.

În continuare, potrivit art.461 alin. (1) şi (2) din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 și 445 alin. (1), instanța încetează procesul contravențional, precum şi procesul contravențional *poate fi încetat în alte cazuri* decât cele prevăzute la alin. (1) doar da*că se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esențial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată*.

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea în sensul altor norme imperative, cât şi a art. 443 din Codul contravenţional, de către agentul constatator din cadrul SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Comerzan Vasile, inclusiv a art. 7 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului, în cadrul încheierii procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 506138 din 12.04.2025 şi a adoptării deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal, motiv pentru care prin prisma art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, instanţa va admite contestația şi va declara nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenţie, iar conform art. 461 alin. (2) din acelaşi cod, va dispune încetarea procesului contravenţional.

În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 425, 443-445 alin. (2), 448, 461 alin. (2) și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația lui **Roșca Victor,** împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 506138 din 12.04.2025, întocmită de către agentul constatator di cadrul SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Comerzan Vasile, pe semnele contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (1), art. 243 alin.(1) din Codul contravențional.

Se declară nul procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 506138 din 12.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Comerzan Vasile, pe semnele contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (1) și art 243 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Roșca Victor, a fost sancționat cu o pedeapsă definitivă cu amendă *în mărime de 50 unități convenționale echivalentul a 2500 de lei*, din motivul admiterii de agentul constatator a încălcărilor prevăzute de art.443 din Codul contravenţional şi ale altor norme imperative, care afectează în mod esențial fondul cauzei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Roșca Victor**, iniţiat pe semnele contravențiilor prevăzute de articolul 242 alin. (1) și art 243 alin.(1) din Codul contravențional, din motiv că există alte circumstanţe care afectează în mod esențial fondul cauzei și acestea nu pot fi înlăturate de către instanța de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**